

Vtedy
prišli k Ježišovi farizeji
a zákonníci z Jeruzalemu
a opýtali sa ho:
„Prečo tvoji
učeníci prestupujú
obyčaje otcov?
Veď si neumývajú ruky,
keď jedia chlieb.”
On im odvetil:
„A vy prečo prestupujete
Božie prikázanie
pre svoje obyčaje?
Lebo Boh povedal:
„Cti svojho otca i matku”
a: „Kto by zllorečil
otcovi alebo matke,
musí zomrieť.”
Vy však hovoríte:
„Keď niekto povie
otcovi alebo matke:
Všetko, čím by som
ti mal pomáhať,
je obetný dar,
ten už nemusí
ctiť svojho otca.”
A zrušili ste Božie slovo
pre svoje obyčaje.
Pokrytci!
Dobre o vás prorokoval
Izaiáš, keď povedal:
„Tento ľud
ma uctieva perami,
ale ich srdce je ďaleko
odo mňa.
No darmo si ma ctia,
lebo náuky, čo učia,
sú iba ľudské prikazy.”
Potom zavola k sebe zástup
a povedal im:
„Počúvajte a pochopte:
Človeka nepoškvŕňuje to,
čo vchádza do úst,
ale čo vychádza z úst,
to poškvŕňuje človeka.”
Tu pristúpili učeníci
a povedali mu:
„Vieš, že sa farizeji
pohoršili, keď počuli,
čo si povedal?”

On im odpovedal:
„Každú rastlinu, ktorú
nezasadil môj nebeský
Otec, vytrhnú aj s koreňom.
Nechajte ich. Sú slepými
vodcami slepých.
A keď slepý vedie
slepého, obaja
padnú do jamy.”
Peter mu na to povedal:
„Vysvetli nám toto
podobenstvo.”
On odvetil:
„Ešte ani vy nechápete?
Nerozumiete, že všetko,
čo vchádza do úst,
ide do brucha
a vylučuje sa do stoky?
Ale to, čo vychádza z úst,
pochádza zo srdca a
poškvŕňuje človeka.
Lebo zo srdca vychádzajú zlé
myšlienky, vraždy,
cudzoložstvá, smilstvá,
krádeže,
krivé svedectvá, rúhanie.
Toto poškvŕňuje človeka;
ale jest'
neumytými rukami, to
človeka nepoškvŕňuje.”
Ježiš odtiaľ odišiel
a odobral
sa do okolia Týru a Sidonu.
Tu prišla k nemu
istá kanánska žena
z tých končín
a kričala:
„Zmiluj sa nado mnou,
Pane, syn Dávidov!
Dcéru mi hrozne trápi
zlý duch.”
Ale on jej neodpovedal
ani slovo.
Jeho učeníci
pristúpili k nemu a prosili ho:
„Pošli ju preč,
lebo kričí za nami.”
Ale on odvetil:
„Ja som
poslaný iba k ovciam

strateným z domu Izraela.”
No ona prišla k nemu,
poklonila sa mu a povedala:
„Pane, pomôž mi!”
On jej odpovedal:
„Nie je dobré
vziať chlieb deťom a
hodit' ho šteňatám.”
„Áno, Pane,” vřavela ona,
„ale aj šteňatá jedia
odrobinky, čo padajú zo stola
ich pánov.”
Vtedy jej Ježiš povedal:
„Žena,
veľká je tvoja viera!
Nech sa ti stane,
ako chceš.”
A od tej hodiny
bola jej dcéra zdravá.
Keď odtiaľ Ježiš odišiel,
prišiel ku
Galilejskému moru,
vystúpil na vrch
a tam si sadol.
Prichádzali k nemu
celé zástupy,
ktoré mali so sebou
chromých, slepých,
mrzákov, nemých
a mnohých iných.
Kládli mu ich k nohám
a on ich uzdravoval.
A zástupy žasli,
keď videli,
že nemá hovoria,
mrzáci sú zdraví,
chromí chodia a slepí vidia
a vľebili Boha Izraela.
Ježiš zvolal
svojich učeníkov a povedal:
„Lúto mi je zástupu,
lebo už tri dni sa
zdržiavajú pri mne
a nemajú čo jest'.
A nechcem ich prepustiť
hladných, aby
nepoomdľovali na ceste.”
Učeníci mu povedali:
„Kdeže vezmeme na púšti
toľko chleba,

aby sme nasýtli
takýto zástup?“
Ježiš sa ich opýtal:
„Koľko máte chlebov?“
Oni odpovedali: „Sedem.“
Tu rozkázal zástupu,
aby si posadal na zem.
Vzal sedem chlebov,
vzdával vďaky,
lámal a dával učeníkom
a učeníci zástupom.
Všetci jedli a nasýtli sa.
Tých čo jedli, bolo štyritisíc
mužov okrem žien a detí.
Potom zástupy rozpustil,
nastúpil na loďku
a prišiel do
magadanského kraja.
Tu prišli k nemu farizeji
a saduceji a pokúšali ho.
Žiadali ho, aby im ukázal
znamenie z neba.
Ale on im povedal:
„Keď sa zvečeri,
hovorievate:
,Bude pekne, lebo
sa červenie nebo;‘
a ráno:
,Nebo je zachmúrené
a červené, dnes bude búrka.‘
Vzhľad oblohy viete posúdiť,
a znamená časov neviete?!
Zlé a cudzoložné pokolenie
žiada znamenie,
ale znamenie nedostane,
iba ak znamenie Jonášovo.“
Nechal ich tam a odišiel.
Učeníci prišli na druhý breh.
Zabudli si vziať chlieb
a Ježiš im povedal:
„Dajte si pozor a chráňte sa
kvasu farizejov a saducejov!“
Oni však rozmýšľali
a hovorili si:
„Nevzali sme si chlieb!“
Ale Ježiš to vedel a povedal:
„Vy maloverní,
prečo premýšľate,
že nemáte chlieb?
Ešte nerozumiete,

ani sa nepamätáte
na päť chlebov
pre päťtisíc ľudí
a koľko košov ste nazbierali?
Ani na sedem chlebov
pre štyritisíc ľudí
a koľko košov ste nazbierali?
Ako to, že nechápete,
že som vám
nehovoril o chlebe?!
Ale chráňte
sa kvasu farizejov
a saducejov!“
Vtedy pochopili,
že im nehovoril,
aby sa chránili
chlebového kvasu,
ale náuky
farizejov a saducejov
Keď potom Ježiš prišiel do
okolí Cézarey Filipovej,
pýtal sa svojich učeníkov:
„Za koho pokladajú ľudia
Syna človeka?“
Oni vraveli:
„Jedni za Jána Krstiteľa,
iní za Eliáša a iní
za Jeremiáša alebo
za jedného z prorokov.“
„A za koho ma pokladáte
vy?“, opýtal sa ich.
Odpovedal
Šimon Peter:
„Ty si Mesiáš,
Syn živého Boha.“
Ježiš mu povedal:
„Blahoslavený si,
Šimon, syn Jonášov,
lebo ti to nezjavilo
telo a krv,
ale môj Otec, ktorý
je na Nebesiach.
A ja ti hovorím:
Ty si Peter
a na tejto skale postavím
svoju Cirkev
a pekelné brány ju
nepremôžu.
Tebe dám kľúče
od Nebeského kráľovstva:

čo zviažeš na Zemi,
bude zviazané v Nebi,
a čo rozviažeš na Zemi,
bude rozviazané v Nebi.“
Potom prikázal učeníkom,
aby nikomu nehovorili,
že on je Mesiáš.
Od tej chvíle začal Ježiš
svojim učeníkom vyjavovať,
že musí ísť
do Jeruzalemu
a mnoho trpieť od starších,
veľkňazov a zákonníkov,
že ho zabijú,
a vstane z mŕtvych.
Peter si ho vzal nabok a začal
mu dohovárať: „Nech ti je
milostivý Boh, Pane!
To sa ti nesmie stať!“
On sa obrátil
a povedal Petrovi:
„Chod’ mi z cesty, satan!
Na pohoršenie si mi,
lebo nemáš zmysel
pre Božie veci,
len pre ľudské!“
Potom Ježiš povedal
svojim učeníkom:
„Kto chce ísť za mnou,
nech zaprie sám seba,
vezme svoj kríž
a nasleduje ma.
Lebo kto by si
chcel život zachrániť,
stratí ho, ale kto
stratí svoj život pre mňa,
nájde ho.
Veď čo osoží človekovi,
keby aj celý svet získal,
a svojej duši by uškodil?!
Alebo za čo
vymení človek svoju dušu?!
Lebo Syn
človeka príde
v sláve svojho Otca
so svojimi anjelmi
a vtedy odplatí každému
podľa jeho skutkov.
Veru, hovorím vám: Niektorí
z tých, čo tu stoja,

neokúsia smrť,
kým neuvidia Syna človeka,
ako prichádza vo
svojom kráľovstve.“
O šesť dní vzal Ježiš
so sebou Petra,
Jakuba a jeho brata Jána
a vyviedol ich na vysoký
vrch do samoty.
Tam sa pred nimi premenil:
tvár mu zažiarila sťa slnko
a odev mu zbelel ako svetlo.
Vtom sa im zjavil Mojžiš
a Eliáš a rozprávali sa s ním.
Vtedy Peter povedal Ježišovi:
„Pane, dobre je nám tu.
Ak chceš,
urobím tu tri stánky:
jeden tebe,
jeden Mojžišovi
a jeden Eliášovi.“
Kým ešte hovoril,
zahalil ich jasný oblak
a z oblaku zaznel hlas:
„Toto je môj milovaný Syn,
v ktorom mám zaľúbenie;
počúvajte ho.“
Keď to učeníci počuli,
padli na tvár a veľmi sa báli.
No pristúpil k nim Ježiš,
dotkol sa ich a povedal im:
„Vstaňte a nebojte sa!“
A keď zdvihli oči,
nevideli nikoho, iba Ježiša.
Keď zostupovali z vrchu,
Ježiš im prikázal:
„Nikomuhovorte o tomto
videní, kým Syn človeka
nevstane z mŕtvych.“
Učeníci sa ho pýtali:
„Prečo teda
zákonníci hovoria,
že najprv musí prísť Eliáš?“
On odpovedal:
„Áno Eliáš príde
a všetko obnoví.
Ba hovorím vám,
že Eliáš už prišiel,
no nespoznali ho
a urobili s ním, čo chceli.

Takisto bude od nich
trpieť aj Syn človeka.“
Vtedy učeníci pochopili,
že im hovoril
o Jánovi Krstiteľovi.
Keď prišli k zástupu,
pristúpil k nemu istý človek,
padol pred ním na kolena
a prehovoril:
„Pane,
zmiluj sa nad mojím synom:
je námesačný
a veľmi trpí,
lebo často padne do ohňa
a často do vody.
Priviedol som ho k tvojím
učeníkom no nemohli ho
uzdraviť.“
Ježiš povedal:
„Neveriace
a skazené pokolenie,
dokiaľ budem s vami?
Dokedy vás mám ešte trpieť?“
Privedte ho sem ku mne.“
Ježiš zlému duchu pohrozil,
ten z neho vyšiel
a chlapec bol
od tej hodiny zdravý.
Keď boli učeníci s Ježišom
sami, pristúpili k nemu a
spýtali sa ho: „Prečo sme ho
nemohli vyhnať my?“
On im povedal:
„Pre svoju malú vieru.
Veru, hovorím vám:
Ak budete mať vieru
ako horčičné zrnko
a poviete tomuto vrchu:
„Prejdi odtiaľto ta,“ –
prejde! A nič
vám nebude nemožné.“
Tento druh sa nedá,
vyhnať ináč
iba modlitbou a pôstom.